

Parvovirus B-19 IgM og IgG (sygdom?)	
Indikation	Analysen anbefales ved mistanke om infektion med Parvovirus B19, samt ved undersøgelse af immunstatus overfor Parvovirus B19
Rekvisation	WebReq: "Parvovirus B19-Ab" Best/Ord: NPU58175
Prøvemateriale	Blod uden tilsætning eller plasma citrat, 3 - 5 ml. Mindste prøvevolumen er 0,5 ml
Prøve medie/ Prøvetagning	 Vacuette gelglas gold3.5
Transport/ Holdbarhed	Prøven skal transporteres til Klinisk Mikrobiologisk Afdeling umiddelbart efter prøvetagning og skal være modtaget senest 5 døgn efter prøvetagning. Inden transport opbevares prøven ved 2 - 8°C. Ved opbevaring i ud over 5 døgn kan prøven fryses ved - 20°C.
Svartid	Analysen udføres dagligt på hverdage. Maksimal svartid fra modtagelse: under 4 dage
Analyse	LIAISON Biotrin Parvovirus B19 IgM LIAISON Biotrin Parvovirus B19 IgG
Analysesvar samt tolkning	Undersøgelsens navn: "Parvovirus B-19 IgM IgG (sygdom?)" Positiv: antistoffer påvist (IgM og/eller IgG) Negativ: antistoffer ikke påvist (IgM og/eller IgG) Grænseværdi: resultat kan ikke tolkes. Ny prøve om 2-4 uger Tolkning: IgM neg og IgG neg: Ingen aktuel eller tidligere infektion. Er ikke immun. (Gravide er ikke beskyttet af antistoffer mod smitte med parvovirus B19). Kan være i inkubationsfasen, og ny prøve anbefales ved relevant eksposition efter 2 - 3 uger. IgM pos og IgG neg: Mulig aktuel infektion – ny prøve efter 2 - 3 uger, med henblik på IgG serokonversion. IgM pos og IgG pos: Forenelig med aktuel infektion. Kan evt. suppleres med "Parvovirus DNA/RNA" undersøgelsen. IgM neg og IgG pos: Tidligere infektion og dermed immun (beskyttet mod infektion). IgM antistoffer forsvinder ca. 3 - 4 måneder efter infektion.
Princip for analysen	Kemiluminescens Immunoassay (CLIA) på LIAISON XL analyse instrument (DIASORIN)
Konfirmation	Analysen konfirmeres ikke. Ved behov kan IgM positivitet suppleres af "Parvovirus DNA/RNA" undersøgelsen.
Vejledning/ Rådgivning	Ved behov kontaktes rekvirent. Gravide med påvist IgM og IgG antistoffer henvises til fødested med henblik på ultralydsscanning på grund af risiko for udvikling af hydrups foetalis.
Sensitivitet/	Sensitivitet:

Specificitet	<p>IgM: 100 % ved testning af 50 patienter med akut infektion (diagnostisk sensitivitet) IgG: 99,1 % (diagnostisk sensitivitet)</p> <p>Specificitet: IgM: 99,2 % (diagnostisk specificitet) IgG: 99,1 % (diagnostisk specificitet)</p>
Kvalitetskontrol	<p>Intern QC: Der anvendes analysekontroller / kalibratorer som beskrevet af producenten. Ekstern QC: Analysen indgår i Laboratoriets program for ekstern kvalitetskontrol (Labquality), som består i undersøgelse af eksterne kontrolprøver</p>
Måleområde	Ikke relevant
CE mærkning/ akkreditering	Ja / Nej
Andre oplysninger	<p>Bemærk: Prøver fra patienter, der er Epstein Barr virus IgM positive, cytomegalovirus IgM positive, rubella IgM positive, samt positive for reumatoid faktor og antinukleære autoantistoffer, kan resultere i et falsk positivt eller tvivlsomt positivt parvovirus B19 IgM resultat.</p> <p>Testresultater fra prøver fra immunkompromitterede patienter kan være svære at fortolke, og må ved mistanke om infektion gentages og evt. suppleres med "Parvovirus DNA/RNA" undersøgelsen.</p>
Baggrund	<p>Parvovirus B19 forårsager hos børn og unge exanthem. Hos voksne ses ved primær infektion exanthem og hos nogle ses desuden langvarige arthralgier. Hos gravide, der er seronegative, kan en akut infektion under graviditeten medføre komplikationer hos under 10 % i form af hydrops foetalis eller intrauterin fosterdød. Komplikationerne efter infektion opstår overvejende i 1. og 2. trimester. Et foster, der er smittet kan udvikle ovennævnte symptomer, der oftest fremkommer indenfor 12 uger efter moderens akutte infektion. Hos immundefekte patienter kan der ses kronisk anæmi, og patienter med hæmolytisk anæmi eller erythrocytomanalier kan udvikle livstruende aplastisk krise (f.eks. hos patienter med spherocytosis). De kliniske symptomer optræder først, når viræmifasen er overstået, idet symptomerne angiveligt skyldes immunkomplekser.</p>
Litteratur	<ol style="list-style-type: none"> 1. Matthias F.C. Beersma et al, Journal of Clinical Virology 34 (2005) 71-75 2. Allyson R. Butchko and Jeanne A. Jordan, Journal of Clinical Microbiology, July 2004, p. 3191-3195 3. Amanda Corcoran and Sean Doyle, Journal of Medical Microbiology (2004), 53, 459-475.